

Brüssel, 23. oktoober 2026
(OR. en)

14847/26

EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2026) 7021 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 9.10.2026, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks makrotasandi usaldatavusanalüüside kohaldatavuse kriteeriumid oma riskide ja maksevõime hindamisel ning osana mõistlikkuse põhimõttest, ning täpsustatakse likviidsusriski juhtimise kavade kohaldatavuse kriteeriume, sisu ja ajakohastamise sagedust

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2026) 7021 final.

Lisatud: C(2026) 7021 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 9.10.2026
C(2026) 7021 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

9.10.2026,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks makrotasandi usaldatavusanalüüside kohaldatavuse kriteeriumid oma riskide ja maksevõime hindamisel ning osana mõistlikkuse põhimõttest, ning täpsustatakse likviidsusriski juhtimise kavade kohaldatavuse kriteeriume, sisu ja ajakohastamise sagedust

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2025/2¹ muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ² artikli 45 lõiget 1, lisades punkti e, mille kohaselt peavad teatavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma järelevalveasutuse nõudel analüüsima oma riskide ja maksevõime hindamisel i) makrotasandi usaldatavusprobleeme, mis võivad mõjutada nende konkreetset riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiire, äristrateegiat, kindlustustegevust või investeerimisotsuseid ja nende üldisi maksevõimevajadusi ning ii) nende tegevust, mis võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude suundumusi ning võib muutuda süsteemse riski allikaks.

Samal ajal lisati direktiiviga (EL) 2025/2 direktiivi 2009/138/EÜ artiklisse 132, mille kohaselt peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad järgima kõigi oma varade investeerimisel mõistlikkuse põhimõtet, ka uued lõiked 5–8. Kõnealuse artikli uue lõike 6 kohaselt peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kui nende järelevalveasutus seda taotleb, i) võtma arvesse makrotasandi usaldatavusprobleeme, kui nad otsustavad oma investeerimisstrateegia üle; ii) hindama, mil määral nende investeerimisstrateegia võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturu suundumusi ning võib muutuda süsteemse riski allikaks, ning iii) võtma selliseid kaalutlusi arvesse oma investeerimisotsustes.

Direktiiviga (EL) 2025/2 lisati direktiivi 2009/138/EÜ ka uus artikkel 144a. Kõnealuse artikli lõike 2 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad koostavad likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab lühikese perspektiivi likviidsusanalüüsi, ja ajakohastavad seda. Kui järelevalveasutused seda nõuavad, laiendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad sellist likviidsusriski juhtimise kava nii, et see hõlmaks ka keskpikka ja pikka perspektiivi.

Direktiiviga (EL) 2025/2 lisati direktiivi 2009/138/EÜ uus artikkel 246a, millega kehtestatakse osalevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate jaoks grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kava, kohaldades *mutatis mutandis* artiklis 144a sätestatud nõudeid.

Selleks et järelevalveasutused saaksid hinnata, millised kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid peavad kõiki neid uusi makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendeid kohaldama, lisati direktiiviga (EL) 2025/2 direktiivi 2009/138/EÜ uus artikkel 144d, mille lõikega 1 antakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele (EIOPA) ülesanne töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, mis sisaldab sellise hindamise kriteeriume. EIOPA töötas need kriteeriumid välja, võttes seejuures arvesse direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144d lõigetes 3 ja 4 sätestatud nõudeid, mille kohaselt peavad arvesse võetavad kriteeriumid olema proportsionaalsed riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, eelkõige finantsturgudega seotuse taset, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse piiriülest olemust, kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeeringuid ning vara ja kohustiste portfelli koosseisu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/2, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning konsolideerimisgrupi ja piiriülese järelevalvega ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ ja 2013/34/EL (ELT L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

Mis puudutab konkreetset likviidsusriski juhtimise kavasid, siis on EIOPA-le antud artikli 144d lõikega 2 ja artikli 246a lõikega 4 juhised töötada välja tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks likviidsusriski juhtimise kavade sisu ja ajakohastamise sagedus nii individuaalsel kui ka grupi tasandil.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

EIOPA korraldas 17. oktoobrist 2024 kuni 9. jaanuarini 2025 avaliku konsultatsiooni regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, mis käsitleb makrotasandi usaldatavusanalüüside lisamist oma riskide ja maksevõime hindamisse osana mõistlikkuse põhimõttest. Konsultatsioonidokumendi arutamiseks korraldati 27. novembril 2024 sidusrühmadele üritus. Tagasisidet andis seitse sidusrühma. Sidusrühmade antud tagasiside põhjal täpsustati regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu sisu ja tõsteti kvantitatiivset künnist, et tagada proportsionaalsus (nimelt kindlustus- või edasikindlustusandja ja grupi Solventsus II bilansiline koguvara maht tõsteti 12 miljardilt eurolt 20 miljardile eurole), muutmata konsultatsioonidokumendis esitatud üldist lähenemisviisi.

EIOPA korraldas ajavahemikul 1. oktoobrist 2024 kuni 2. jaanuarini 2025 avaliku konsultatsiooni likviidsusriski juhtimise kavasid käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta. Konsultatsioonidokumendi arutamiseks korraldati 27. novembril 2024 sidusrühmadele üritus. Tagasisidet andis kümme sidusrühma, sealhulgas EIOPA kindlustuse ja edasikindlustuse sidusrühmade kogu. Sidusrühmade tagasiside põhjal tehti regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusse mitu muudatust, et veelgi paremini tagada riskipõhine ja proportsionaalne lähenemisviis. Keskpikas ja pikas perspektiivis likviidsusanalüüsi tegemise lähtekünnist tõsteti 12 miljardilt eurolt 20 miljardile eurole ning likviidsusriski juhtimise kava ajakohastamise standardsagedust vähendati kvartalipõhiselt vähemalt korrale aastas. Välja jäeti mõned sisu käsitlevad sätted, eelkõige nõue esitada rahavoogude prognoosid konkreetsete ajavahemike kohta ja ühine likviidsusriski näitaja. Need sätted oleksid kohustanud ettevõtjaid ja gruppe tegema täiendavaid arvutusi, kuid ei oleks aidanud märkimisväärselt kaasa nende likviidsusriski juhtimise kvaliteedile.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Käesoleva delegeeritud määruse õiguslik alus on direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144d lõige 1, artikli 144d lõige 2 ja artikli 246a lõige 4.

Direktiivi 2009/138/EÜ muudeti direktiiviga (EL) 2025/2, et muu hulgas nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtaksid investimisstrateegia puhul oma riskide ja maksevõime hindamisel arvesse makrotasandi usaldatavusmõju ning mõistlikkuse põhimõtet. Käesolevas delegeeritud määruses määratakse kindlaks kohaldatavuse kriteeriumid, mida järelevalveasutused peavad arvesse võtma, kui nad teevad kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kellelt nõutakse kõnealuste makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist. Käesolevas delegeeritud määruses tuginetakse järelevalve kontekstis juba kasutatavatele kvantitatiivsetele ja kvalitatiivsetele kriteeriumidele. Eelkõige kombineeritakse selles kindlustus- või edasikindlustusandja ja grupi Solventsus II kohase bilansilise koguvara absoluutne künnis 20 miljardit eurot riskipõhiste kriteeriumidega, mis on seotud vastastikuse seotuse, tegevuse, asendatavuse ja likviidsusriskidega. Seda lähenemisviisi kasutades tagatakse käesoleva delegeeritud määrusega järelevalvealane paindlikkus, et määrata asjaomased ettevõtjad kindlaks vastavalt nende süsteemsele jalajäljele.

Käesoleva delegeeritud määruse eesmärk on täiendada direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud raamistiku tulemuslikku mikrotasandi usaldatavusjärelvalvet makrotasandi

usaldatavuselementidega, et hinnata spetsiaalselt kindlustusandjate süsteemset mõju, sealhulgas investeerimisotsuste puhul.

Lisaks peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad ning grupid koostama ja hoidma ajakohasena likviidsusriski juhtimise kava ning esitama selle järelevalveasutustele osana direktiivi 2009/138/EÜ artikli 35 lõikes 1 osutatud teabest. Kuigi kohustus teha lühikeses perspektiivis likviidsusanalüüse kehtib kõigile (edasi)kindlustusandjatele, välja arvatud väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad ning ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse proportsionaalsusmeetmeid vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 29d, peavad järelevalveasutused käesolevas delegeeritud määruses sätestatud kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid kriteeriume arvesse võttes nõudma kindlustus- või edasikindlustusandjalt ja gruppidele keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüside tegemist. Selleks et tagada poliitikaeesmärkide kooskõla makrotasandi usaldatavusanalüüse käsitleva esimese jaoga, kehtestatakse käesoleva delegeeritud määruse teises jaos, mis on pühendatud likviidsusriski juhtimise kavadele, kindlustus- või edasikindlustusandjate ja gruppide Solventsus II bilansilise koguvara absoluutne künnis 20 miljardit eurot ning kavandatud riskipõhised likviidsuskriteeriumid, mis on seotud vara- ja kohustisteportfellide koosseisu, kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste laadi ja varieeruvuse ning varade eeldatavate rahavoogude avatusega turukõikumistele. Kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete kriteeriumide lisamisega edendab käesolev delegeeritud määrus järelevalvealast ühtsust, võttes samal ajal arvesse riikide turgude eripära. Likviidsusriski juhtimise kava sisu ja struktuur koosneb üldhinnangust, sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside aluseks olevatest eeldustest, rahavoogude prognooside tulemustest, likviidsuse varade puhvritest, likviidsusriski näitajatest ja mis tahes muust teabest. (Edasi)kindlustusandjad peavad ajakohastama oma likviidsusriski juhtimise kava vähemalt kord aastas ja alati, kui üldised likviidsustingimused oluliselt muutuvad. Individuaalsel tasandil likviidsusriski juhtimise kava sisu ja ajakohastamise sagedust kohaldatakse *mutatis mutandis* grupi tasandil, võttes arvesse märkimisväärse riskikontsentratsiooni ja grupisiseste tehingute mõju, ning sama kehtib mis tahes piirangute kohta, mis on seotud likviidsuse ülekandmisega jooksvalt ja stressiolukorras.

Selgete kindlakstegemise kriteeriumide kehtestamisega edendatakse käesoleva delegeeritud määrusega järelevalvealast ühtsust ning toetatakse tulemuslikku ja tõhusat kindlustusandjate, edasikindlustusandjate ja gruppide makrotasandi usaldatavusjärelevalvet, aidates seeläbi kaitsta kindlustusvõtjaid ja saavutada koormuse vähendamise eesmärki.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

9.10.2026,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks makrotasandi usaldatavusanalüüside kohaldatavuse kriteeriumid oma riskide ja maksevõime hindamisel ning osana mõistlikkuse põhimõttest, ning täpsustatakse likviidsusriski juhtimise kavade kohaldatavuse kriteeriume, sisu ja ajakohastamise sagedust

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II),³ eriti selle artikli 144d lõike 1 kolmandat lõiku, artikli 144d lõike 2 teist lõiku ja artikli 246a lõike 4 teist lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kriteeriumid, mida järelevalveasutused peaksid arvesse võtma, kui nad määravad kindlaks, millistelt kindlustus- või edasikindlustusandjatelt ja gruppideelt tuleks nõuda, et nad kaaluksid ja analüüsiks, kas nende tegevus võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude suundumusi ning võib muutuda süsteemse riski allikaks, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 45 lõike 1 teise lõigu punkti e alapunktis ii, peaksid olema kooskõlas kindlustus- ja edasikindlustusandjate makrotasandi usaldatavusajakohasuse hindamise uusimate meetoditega. Eelkõige peaksid need kriteeriumid lähtuma kindlustusjärelvalve üldpõhimõtetest, mille Rahvusvaheline Kindlustusjärelvalve Assotsiatsioon on vastu võtnud oma kindlustussektori süsteemse riski hindamise ja maandamise terviklikus raamistikus,⁴ mille järelevalveasutused on rahvusvahelisel tasandil heaks kiitnud.
- (2) Selleks et teha kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kes oma suuruse tõttu on finantsstabiilsuse seisukohast olulisemad, tuleks esmajärjekorras kasutada kvantitatiivseid kriteeriume. Selleks et saavutada tasakaal ühelt poolt finantsstabiilsuse seire vajaduse ja teiselt poolt koormuse vähendamise vajaduse vahel, peaksid kvantitatiivsed kriteeriumid põhinema koguvara mahu künnisel 20 000 000 000 eurot, mis tagab piisava turuhõlmatuseni liidu kui ka liikmesriikide tasandil.
- (3) Selleks et teha kindlaks täiendavad kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kes kvantitatiivsete kriteeriumide kohaldamise alusel ei ole hõlmatud, kuid kelle puhul võib nende riskiprofiili tõttu olla vaja täiendavat makromajanduslikku analüüsi oma riskide ja maksevõime hindamisel, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 45

³ ELT L 335, 17.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ Rahvusvaheline Kindlustusjärelvalve Assotsiatsioon, „Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector“, november 2019, [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](https://www.iaia.org/~/media/Files/2019/11/191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf).

lõike 1 teise lõigu punktis e, ning makrotasandi usaldatavuskaalutluste arvessevõtmist osana mõistlikkuse põhimõttest, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 132 lõikes 6, tuleks kasutada kvalitatiivseid kriteeriume. Kui nende kvalitatiivsete kriteeriumide kohaldamisel ilmneb, et kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kes ületavad koguvara mahu künnist 20 000 000 000 eurot, ei ole süsteemse riski suhtes oluliselt haavatavad, peaksid järelevalveasutused kaaluma, kas mitte nõuda neilt kindlustus- või edasikindlustusandjatelt või gruppidele oma riskide ja maksevõime hindamisel täiendavate makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist ning makrotasandi usaldatavuskaalutluste arvessevõtmist osana mõistlikkuse põhimõttest.

- (4) Selleks et tagada kooskõla kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2025/1,⁵ peaksid piiriüleses kontekstis asendatavuse ja omavahelise seotuse selliste kriteeriumide kirjeldused, mida järelevalveasutused peaksid arvesse võtma, olema samad, nagu on sätestatud kõnealuse direktiivi artikli 5 lõike 12 punkti a kohaselt vastu võetud delegeeritud määruses.
- (5) Proportsionaalse ja riskipõhise likviidsusriski juhtimise kava tagamiseks peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid esitama likviidsusriski juhtimise kavas oma likviidsusanalüüsi tulemused kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 41 lõikes 3 ja artikli 44 lõikes 2 sätestatud juhtimissüsteemi ja riskijuhtimismõuetega. Lisaks tuleks likviidsusriski juhtimise kavades võtta arvesse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35⁶ artikli 259 lõike 1 punktis a ja artikli 260 lõike 1 punktis d sätestatud juhtimismõudeid ning need kavad peaksid põhinema Rahvusvahelise Kindlustusjärelvalve Assotsiatsiooni kindlustusvaldkonna likviidsusriski juhtimise üldpõhimõtetel⁷.
- (6) Kindlustus- või edasikindlustusandjate ja gruppide kindlakstegemise kriteeriumide kindlaksmääramiseks, mis peaks likviidsusriski juhtimise kavas hõlmama ka likviidsusanalüüsi keskpikas ja pikas perspektiivis, on vaja ühist arusaama ajavahemikest, mille jooksul lühiajalised, keskpika perioodi ja pikaajalised likviidsusriskid võivad realiseeruda. Selleks et võtta arvesse kindlustus- või edasikindlustusandjate ja gruppide teistest finantsasutustest erinevat ärimudelit, peaks lühikese perspektiivi likviidsusanalüüs hõlmama kuni kolme kuud, samas kui keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüs hõlmama kolmest kuust pikemat perioodi.
- (7) Selleks et võtta asjakohaselt arvesse ettevõtjaid, kes võivad oma struktuuri või riskiprofiili tõttu olla keskpikas ja pikas perspektiivis avatud olulistele likviidsusriskidele, peaksid kriteeriumid, mida tuleb arvesse võtta selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate ja gruppide kindlakstegemisel, kellelt tuleb nõuda likviidsusriski juhtimise kava laiendamist, hõlmama ka keskpika ja pika perspektiivi

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Rahvusvahelise Kindlustusjärelvalve Assotsiatsiooni kindlustusjärelvalve üldpõhimõtted 16.8 ja 16.9, rahvusvaheliselt tegutsevate gruppide järelevalve ühine raamistik ja kindlustusjärelvalve üldpõhimõtted, detsember 2024.

likviidsusanalüüsi ning olema nii kvantitatiivsed kui ka kvalitatiivsed. Need kriteeriumid peaksid olema proportsionaalsed kaasnevate riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning toetama järelevalvealast ühtsust.

- (8) Makrotasandi usaldatavusanalüüside puhul tuleks selleks, et teha kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kellelt nende suuruse tõttu nõutakse keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi hõlmava likviidsusriski juhtimise kava koostamist ja ajakohasena hoidmist, kasutada esmajärjekorras kvantitatiivseid kriteeriume, võttes arvesse, et suurust käsitatakse likviidsusriski võimendajana. Selleks et saavutada tasakaal finantsstabiilsuse seire vajaduse ja koormuse vähendamise vajaduse vahel, peaksid kvantitatiivsed kriteeriumid põhinema koguvara mahu künnisele 20 000 000 000 eurot, mis tagab piisava turuhõlmatuseni liidu kui ka liikmesriikide tasandil.
- (9) Selleks et teha kindlaks täiendavad kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kes kvantitatiivsete kriteeriumide kohaldamise alusel ei ole hõlmatud, kuid kes oma riskiprofiili tõttu võivad keskpikas ja pikas perspektiivis olla avatud likviidsusriskidele, tuleks kasutada kvalitatiivseid kriteeriume. Kvalitatiivsete kriteeriumide kohaldamine peaks samuti võimaldama järelevalveasutustel teha kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kes on kvantitatiivsete kriteeriumide kohaldamise alusel hõlmatud, kuid kelle puhul likviidsusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukuse hindamine näitab, et nad ei ole keskpikas ja pikas perspektiivis likviidsusriski suhtes oluliselt haavatavad ning seepärast ei tohiks neilt nõuda, et nad lisaksid oma likviidsusriski juhtimise kavadesse keskpika kuni pika perspektiivi likviidsusanalüüsi.
- (10) Sõltuvalt grupi struktuurist ja likviidsusriski profiilist võib grupi tasandi keskpika ja pika perspektiivi likviidsusriski juhtimise kava asjakohaselt kajastada gruppi kuuluvate teatavate seotud kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsusalast haavatavust, eelkõige juhul, kui nende individuaalne likviidsusriski profiil ei ole oluline või kajastub asjakohaselt kogu grupi hõlmavas hindamises. Seepärast ei tohiks nõue koostada grupi tasandi keskpika ja pika perspektiivi likviidsusriski juhtimise kava automaatselt tähendada, et iga gruppi kuuluva seotud kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks on vaja eraldi keskpika ja pika perspektiivi likviidsusriski juhtimise kava.
- (11) Likviidsusriski juhtimise kavad peaksid olema kergesti kättesaadavad ja võrreldavad, eelkõige kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate haldus-, juht- või järelevalveorgani ning järelevalveasutuste jaoks. Seepärast peaksid nad järgima ühist struktuuri.
- (12) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõike 5 kohaselt võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad kattuvuse kohandust või volatiilsusega korrigeerimist, kombineerida likviidsusriski juhtimise kava kõnealuse direktiivi artikli 44 lõikes 2 osutatud likviidsuskavaga seoses varade ja kohustistega, mille suhtes neid kohandusi või korrigeerimisi tehakse. Seetõttu peaks mõlema kava ühine struktuur olema piisavalt paindlik. Selleks et anda likviidsusriski juhtimise kava lugejatele, sealhulgas järelevalveasutusele, kokkuvõtlik ülevaade likviidsusanalüüsi eri komponentidest, peaks likviidsusriski juhtimise kava algama selle üldise hindamisega, kas likviidsus on piisav, et täita kohustused nende tähtaja saabumisel.
- (13) Sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside aluseks olevate eelduste kirjeldus, millega täpsustatakse eelkõige kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsusriski olulisi allikaid, annab lugejatele ülevaate kindlustus- ja

edasikindlustusandjate riskiprofiilist ning aitab mõista likviidsusriski juhtimise kava. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama teavet nende eelduste kohta nii jooksvalt kui ka stressiolukorras. Samal põhjusel tuleks likviidsusriski juhtimise kavas kirjeldada ka arvesse võetud likviidsusriski allikaid, mis võivad hõlmata tuletisinstrumentide, väärtpaperite kaudu finantseerimise tehingute ja muude riskipositsioonide võimendustagatise ja lisatagatise nõudeid, kindlustusvõtjate poolset tagasivõtmist, võimalikke loodus- ja inimtegevusest tingitud kataastroofe ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate krediitlikvaliteedi halvenemist, ning täpsustada stressitestides ja stsenaariumianalüüsis eeldatud šokkide suurust.

- (14) Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid kasutama sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognoosides ajavahemikke, mis kajastavad tulemuslikult nende likviidsusriski profiili ja likviidsusvajaduste ajastust; need võivad hõlmata päevaste võimendustagatise ja lisatagatise nõuete puhul ajavahemikke, mida väljendatakse päevades. Sellest tulenevalt peaksid nad esitama likviidsusriski juhtimise kavas rahavoogude prognooside tulemused ühe või mitme ajavahemiku kohta lühikeses perspektiivis ning vajaduse korral keskpikas ja pikas perspektiivis.
- (15) Osa varade ja kohustiste likviidsusriski võivad kanda kindlustusvõtjad ning osa varadest ja kohustistest võib hoida lahus, sealhulgas kasumiosalusega elukindlustuslepingutest tulenevate kohustustega fondides, nii et neid varasid ei saa kasutada kindlustus- või edasikindlustusandja teistele osadele likviidsuse pakkumiseks. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama likviidsusriski juhtimise kavas rahavoogude prognooside tulemused eraldi varade ja kohustiste kohta, mis on seotud investeerimisriskiga elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja eraldatud vahendite kogumitega, sealhulgas kattuvuse kohandamise portfelliidega. Samal põhjusel peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad tegema kindlaks ka sisemised likviidsuspiirangud ja esitama hinnangu selle kohta, kas neid sisemisi likviidsuspiiranguid järgitakse.
- (16) Rahavoogude prognooside tulemused peaksid andma likviidsusriski juhtimise kava lugejatele, sealhulgas järelevalveasutustele, ülevaate sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude arengu peamistest teguritest, tuginemisest likviidsete varade puhvritele ja muudele likviidsusallikatele, et katta võimalikud puudujäägid, ning võimalike järelevalvemeetmete tulemuslikkusest kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni taastamisel. Seepärast peaks likviidsusriski juhtimise kava sisaldama sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside jaotust jooksvalt ja stressiolukorras. Eristatavad rahavookirjed peaksid hõlmama kindlustus- ja edasikindlustusandjate peamisi raha sisse- ja väljavoolusid, raha väljavoolusid, mis on likviidsusriski olulised allikad, sealhulgas võimendustagatise ja lisatagatise nõuded, likviidsete varade puhvritest ja muudest likviidsusallikatest, sealhulgas tagamata rahastamisest tulenevad raha sissevoolud, ning väljaminevaid rahavoogusid, mida järelevalveasutused võivad kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144b lõikega 3 erandlikel asjaoludel likviidsusalaase haavatavuse kõrvaldamiseks ajutiselt piirata või need peatada. Proportsionaalse ja riskipõhise lähenemisviisi tagamiseks peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama prognooside jaoks ette nähtud rahavookirjed jooksvalt ja stressiolukorra prognooside jaoks ette nähtud rahavookirjed üksnes juhul, kui need kirjed oluliselt muutuvad.
- (17) Kindlustus- või edasikindlustusandjal peab olema piisavalt likviidsust, et täita õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees, seda isegi stressiolukorras. Seepärast peaks likviidsusriski juhtimise kava sisaldama likviidsete varade puhvrite ja eeldatavate väärtuskärbete jaotust, mis peaks vastama varade

väärtuse vähenemisele juhul, kui varad muudetakse stressiolukorras likviidsuseks likviidsusvajadustele vastava aja jooksul. Sellise jaotusega peaks kaasnema hinnang varade usaldusväärsuse kohta likviidsuse pakkumisel, kindlustus- või edasikindlustusandja tegevussuutlikkuse kohta varade muutmisel likviidsuseks ning vastaspooltega sõlmitud selliste kokkulepete kättesaadavuse kohta ka stressiolukorras, mille eesmärk on muuta likviidsed varad likviidsuseks ja pakkuda muid likviidsusallikaid.

- (18) Likviidsusriski juhtimise kava peaks sisaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsusriski näitajate viimaseid väärtusi koos nende näitajate asjakohasuse kirjelduse ja selgitusega. Kuigi likviidsusriski näitajad peaksid olema kindlustus- ja edasikindlustusandjate enda näitajad, mis kajastavad nende eripära ja likviidsusriski profiili, on oluline tagada, et näitajad annaksid asjakohast teavet kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni kohta. Seepärast peaks likviidsusriski juhtimise kava sisaldama näitajaid, mis annavad märku sellest, kas likviidsusriski positsioonid jäävad kindlustus- ja edasikindlustusandjate heakskiidetud riskitaluvuspiiridesse, ning millega võrreldakse likviidsusressursse ja -vajadusi tava- ja stressiolukorras, sealhulgas üldiselt kasutatavat likviidsuskattekordajat ja ülemäärase likviidsuse näitajat.
- (19) Likviidsusriski juhtimise kava ajakohastamine tagab, et kava sisaldab ajakohast ja asjakohast teavet, kuid vältida tuleks sisu liiga sagedase ajakohastamisega kaasnevat ebaproportsionaalset kulusid. Seepärast tuleks likviidsusriski juhtimise kava igal aastal või sagedamini ajakohastada, et kajastada likviidsusriski positsioonide olulisi kõikumisi kogu aasta jooksul. Samuti tuleks likviidsusriski juhtimise kava ajakohastada pärast olulist muutust kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsusriski profiilis või olulist välissuundumust, mis mõjutab märkimisväärselt likviidsusriski juhtimise kava sisu asjakohasust.
- (20) Grupi likviidsuspositsiooni ähvardavate ohtude leevendamiseks peaksid osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad kirjeldama grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavas kõigi oluliste grupisiseste tehingute ja riskikontsentratsioonide mõju.
- (21) Likviidsus ei ole alati vajaduse korral grupisisest vabalt ülekantav. Seepärast peaksid osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad tagama, et grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavas kirjeldatud mõju hõlmab mis tahes piiranguid likviidsuse ülekandmisele grupi sees jooksvalt ja stressiolukorras.
- (22) Kehtivate eeskirjade kohaselt ei ole järelevalveasutustel kogu liidus sobivaid vahendeid, et võtta arvesse kindlustusandjate makrotasandi usaldatavusjalajälge seoses nende kvalitatiivsete riskijuhtimisvahendite ja investeerimisotsustega. 2008. aasta finantskriis tõi esile puudused süsteemsete riskidega toimetulekul, mis tõi kaasa finantsmääruse makrotasandi usaldatavusjärelvalve ümberkorraldamise. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144d lõike 1 punktidega a, b ja c, artikli 144d lõikega 2 ja artikli 246a lõikega 4 on komisjonile antud õigus võtta vastu regulatiivsed tehnilised standardid, millega täpsustatakse kriteeriume, mille alusel määratakse kindlaks, millal tuleb kindlustus- või edasikindlustusandjalt ja gruppidele nõuda, et nad võtaksid makrotasandi usaldatavuskaalutlusi arvesse oma riskide ja maksevõime hindamisel ning osana mõistlikkuse põhimõttest ning koostaksid ja hoiaksid ajakohasena likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab likviidsusanalüüsi keskpikas ja pikas perspektiivis, ning täpsustatakse likviidsusriski juhtimise kavade sisu ja

- (23) Käesolev määrus põhineb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul.
- (24) EIOPA on korraldanud käesoleva määruse aluseks olevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta avalikud konsultatsioonid, analüüsinud potentsiaalseid seonduvaid kulusid ja tulusid ning küsinud nõu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1094/2010⁸ artikli 37 kohaselt loodud kindlustuse ja edasikindlustuse sidusrühmade kogult,

1. JAGU. MAKROTASANDI USALDATAVUSANALÜÜSID OMA RISKIDE JA MAKSEVÕIME HINDAMISEL NING OSANA MÕISTLIKKUSE PÕHIMÕTTEST

Kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks, millised kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid peavad oma riskide ja maksevõime hindamisel tegema täiendavaid makrotasandi usaldatavusanalüüse

- ⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega luuakse Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

- i) tuletisinstrumentide kasutamine;
 - ii) tegevused, mis on seotud riskipositsioonidega, millel on makrotasandi usaldatavusmõju, mis võib üle kanduda;
 - iii) garanteeritud hüvitisega või muutuva annuiteediga toodete pakkumine;
 - iv) kontsentratsioon teatavates varaklassides või ühised riskipositsioonid vara poolel;
- (c) kas kindlustus- või edasikindlustusandja või grupp on asendatav teiste kindlustus- või edasikindlustusandjate või gruppidega vastavalt direktiivi 2025/1 artikli 5 lõike 12 punkti a kohaselt vastu võetud delegeeritud määruses sätestatud kriteeriumide kirjeldusele;
- (d) kas kindlustus- või edasikindlustusandja või grupp on käesoleva määruse artikli 4 lõikes 2 osutatud likviidsusriski allikate alusel oluliselt avatud likviidsusriskile;
- (e) kui kindlustus- või edasikindlustusandja kuulub gruppi, kes teeb makrotasandi usaldatavusanalüüse oma riskide ja maksevõime hindamisel, siis kas selle kindlustus- või edasikindlustusandja eripära on grupi analüüsis ebapiisavalt või sobimatult arvesse võetud.
3. Selleks et teha kindlaks, kas kindlustus- või edasikindlustusandjalt ja gruppideelt, kes vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, tuleb nõuda direktiivi 2009/138/EÜ artikli 45 lõike 1 teise lõigu punktis e osutatud täiendavate makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist, võivad järelevalveasutused võtta arvesse ka lõikes 2 sätestatud kriteeriume. Nendele kriteeriumidele mittevastamine ning riskide laad, ulatus ja keerukus võivad õigustada otsust mitte nõuda täiendavaid makrotasandi usaldatavusanalüüse.
4. Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kes kuulub gruppi, kellelt ei nõuta täiendavate makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist vastavalt lõikele 3, kuigi ta vastab lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, võib nõuda, et kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja teeks oma riskide ja maksevõime hindamisel makrotasandi usaldatavusanalüüsid lõikes 2 sätestatud kriteeriumide alusel.

Artikkel 2

Kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks, millised kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid peavad arvesse võtma makrotasandi usaldatavuskaalutlusi osana mõistlikkuse põhimõttest

1. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144d lõike 1 punkti b kohaldamisel seavad järelevalveasutused selleks, et teha kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kellelt nõutakse, et nad võtaksid arvesse makrotasandi usaldatavuskaalutlusi osana mõistlikkuse põhimõttest, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 132 lõikes 6, esikohale järgmised kriteeriumid:
- (a) kindlustus- ja edasikindlustusgruppide puhul, kas koguvara, hinnatuna vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 75, ületab 20 000 000 000 eurot;
 - (b) kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes ei kuulu punktis a osutatud gruppi, kas koguvara, hinnatuna vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 75, ületab 20 000 000 000 eurot.

2. Selleks et teha kindlaks, kas kindlustus- või edasikindlustusandjatelt ja gruppideelt, kes ei vasta lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, tuleb nõuda, et nad võtaksid arvesse makrotasandi usaldatavuskaalutlusi osana mõistlikkuse põhimõttest, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 132 lõikes 6, võtavad järelevalveasutused arvesse järgmisi kriteeriume:
- (a) käesoleva määruse artikli 1 lõike 2 punktides a–d sätestatud kriteeriumid;
 - (b) kas kindlustus- või edasikindlustusandjas või grupis esineb varade ja kohustiste vahel oluline kestuse mittevastavus;
 - (c) kas kindlustus- või edasikindlustusandja või grupp kasutab tuletisinstrumentidest või väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingutest tulenevat finantsvõimendust, mis tekitab alusvara tulevasest väärtusest sõltuvaid riskipositsioone;
 - (d) kas kindlustus- või edasikindlustusandjal või grupil on varasid, mis on mittelikviidsed, mida on raske hinnata või millel on läbipaistmatu ja keeruline struktuur, sealhulgas varasid, mida hinnatakse alternatiivsete hindamismeetoditega vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 10 lõigetele 5, 6 ja 7;
 - (e) kui kindlustus- või edasikindlustusandja kuulub gruppi, kes teeb makrotasandi usaldatavusanalüüse mõistlikkuse põhimõtte kohaldamise raames, siis kas selle kindlustus- või edasikindlustusandja eripära on grupi analüüsis ebapiisavalt arvesse võetud.
3. Selleks et teha kindlaks, kas kindlustus- või edasikindlustusandjatelt ja gruppideelt, kes vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, tuleb nõuda, et nad võtaksid arvesse makrotasandi usaldatavuskaalutlusi osana mõistlikkuse põhimõttest, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 132 lõikes 6, võivad järelevalveasutused võtta arvesse ka lõikes 2 sätestatud kriteeriume. Nendele kriteeriumidele mittevastamine ning riskide laad, ulatus ja keerukus, võttes arvesse ka seda, kas oma riskide ja maksevõime hindamisel tehakse täiendavaid makrotasandi usaldatavusanalüüse, võib õigustada otsust mitte nõuda makrotasandi usaldatavuskaalutlusi.
4. Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kes kuulub gruppi, kellelt ei nõuta, et nad võtaksid makrotasandi usaldatavuskaalutlusi arvesse osana mõistlikkuse põhimõttest vastavalt lõikele 3, kuigi ta vastab lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, võib nõuda, et kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks makrotasandi usaldatavuskaalutlusi arvesse osana mõistlikkuse põhimõttest lõikes 2 sätestatud kriteeriumide alusel.

2. JAGU. LIKVIIDSUSRISKI JUHTIMISE KAVAD

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „lühike perspektiiv“ – kuni kolmekuuline ajavahemik alates prognooside alguskuupäevast;
- (b) „keskpikk ja pikk perspektiiv“ – ajavahemik, mis on pikem kui kolm kuud alates prognooside alguskuupäevast.

Artikkel 4

Keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi kriteeriumid

1. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144d lõike 1 punkti c kohaldamisel seavad järelevalveasutused selleks, et teha kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandjad ja grupid, kellelt nõutakse, et nad koostaksid ja hoiaksid ajakohasena likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõikes 2, esikohale järgmised kriteeriumid:
 - (a) kindlustus- ja edasikindlustusgruppide puhul, kas koguvara, hinnatuna vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 75, ületab 20 000 000 000 eurot;
 - (b) selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes ei ole vabastatud individuaalse tasandi likviidsusriski juhtimise kava koostamisest ja ajakohasena hoidmisest vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 246a lõikele 2, kas koguvara, hinnatuna vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 75, ületab 20 000 000 000 eurot.
2. Selleks et määrata kindlaks, kas kindlustus- või edasikindlustusandjatelt ja gruppideelt, kes ei vasta lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, tuleb nõuda, et nad koostaksid ja hoiaksid ajakohasena likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi, võttes aluseks nende riskipositsioonid ja haavatavuse likviidsusriski suhtes keskpikas ja pikas perspektiivis, võtavad järelevalveasutused arvesse järgmisi kriteeriume:
 - (a) kindlustatavate sündmustega seotud riskipositsioonist tulenev likviidsusrisk;
 - (b) kindlustusvõtja käitumisest tulenev likviidsusrisk;
 - (c) varade struktuurist või koosseisust tulenev likviidsusrisk;
 - (d) vastaspoole riskist tulenev likviidsusrisk;
 - (e) likviidsusrisk, mis tuleneb majanduslikest või turusuundumustest, mis mõjutavad rahastamist.
3. Selleks et teha kindlaks, kas kindlustus- või edasikindlustusandjatelt ja gruppideelt, kes vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, tuleb nõuda, et nad koostaksid ja hoiaksid ajakohasena likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi, nagu on osutatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõikes 2, võivad järelevalveasutused võtta arvesse ka lõikes 2 sätestatud kriteeriume. Nendele kriteeriumidele mittevastamine ning riskide laad, ulatus ja keerukus võivad õigustada otsust mitte nõuda, et likviidsusriski juhtimise kava hõlmaks ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi.

Artikkel 5

Likviidsusriski juhtimise kava sisu ja struktuur

Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kava sisaldab käesoleva määruse artiklites 6–10 osutatud teavet ja selle struktuur on järgmine:

- (a) üldhinnang;
- (b) prognooside aluseks olevad eeldused;
- (c) rahavoogude prognoosid;
- (d) likviidsete varade puhver;

- (e) likviidsusriski näitajad;
- (f) muu teave.

Artikkel 6

Likviidsusriski üldhinnang

Likviidsusriski juhtimise kava sisaldab järgmiste hindamiste tulemusi:

- (a) kas kindlustus- või edasikindlustusandja järgib likviidsusriski riskitaluvuspiire;
- (b) kas kindlustus- või edasikindlustusandjal on piisavalt likviidsust, et täita õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees, isegi stressiolukorras;
- (c) kas likviidsusriski profiilis on pärast likviidsusriski juhtimise kava eelmist ajakohastamist toimunud olulisi muutusi;
- (d) kas kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsusriski profiilis ja likviidsusriski juhtimise süsteemis on haavatavusi ning kas nende kõrvaldamiseks on võetud meetmeid.

Artikkel 7

Sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside aluseks olevate eelduste kirjeldus

1. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kavas kirjeldavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad eeldusi, millel põhinevad sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognoosid, mõlema järgmise puhul:
 - (a) jooksvad prognoosid;
 - (b) stressiolukorra prognoosid, mis põhinevad delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 259 lõikes 3 osutatud stressitestidel ja stsenaariumianalüüsil.
2. Lõike 1 punktis b osutatud stressiolukorra prognooside tegemiseks kasutatud eelduste kirjelduses täpsustatakse eraldi järgmist:
 - (a) sellise likviidsusriski olulised allikad, millele kindlustus- või edasikindlustusandja on avatud;
 - (b) likviidsusriski oluliste allikate suhtes kohaldatavate šokkide suurus.

Artikkel 8

Teave rahavoogude prognooside tulemuste kohta

1. Likviidsusriski juhtimise kavas esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad teabe direktiivi 2009/138/EÜ artikli 144a lõikes 2 osutatud sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta.
2. Sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognoosid peavad olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi varade ja kohustistega, sealhulgas bilansivälistest positsioonidest ja riski eriotstarbelistele varakogumitele ülekandmisest tulenevate riskipositsioonidega.
3. Varade ja kohustistega seotud sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside alguskuupäev ei tohi olla varasem kui likviidsusriski juhtimise kava koostamise või ajakohastamise kvartalile eelneva kvartali lõpp.

4. Likviidsusriski juhtimise kavas esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad teabe sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta jooksvalt ja stressiolukorras.
5. Likviidsusriski juhtimise kavas esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad teabe sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta ühe või mitme ajavahemiku puhul mõlema järgmise analüüsi puhul:
 - (a) lühiajalise perspektiivi likviidsusanalüüs;
 - (b) kui see on asjakohane, keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüs.Esimeses lõigus osutatud ajavahemikud kajastavad kindlustus- või edasikindlustusandja olulisi likviidsusriski positsioone ja likviidsusvajaduste ajastust lühikeses ning asjakohasel juhul keskpikas ja pikas perspektiivis.
6. Likviidsusriski juhtimise kavas teevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad järgmist:
 - (a) teevad kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsuspiirangud;
 - (b) esitavad hinnangu selle kohta, kas rahavoogude prognoosid vastavad punktis a osutatud likviidsuspiirangutele.
7. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad teabe sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta asjakohasel juhul eraldi järgmiste varade ja kohustiste kohta:
 - (a) investeerimisriskiga elukindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud varad ja kohustised;
 - (b) iga eraldatud vahendite kogumi ja kattuvuse kohandamise portfelliga seotud varad ja kohustised.
8. Teave sissetulevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta sisaldab kõigi sissetulevate rahavoogude kogusummat, kusjuures eraldi loetletakse järgmiste kirjete tulemused:
 - (a) brutokindlustusmaksed;
 - (b) edasikindlustusest tulenev raha sissevool;
 - (c) grupisisestest tehingutest tulenev raha sissevool;
 - (d) investeerimistulu;
 - (e) muude varade kui artiklis 9 osutatud likviidsete varade müük;
 - (f) tagamata rahastamine, v.a grupisisene laenuvõtmine.Teave sissetulevate rahavoogude kohta esitatakse brutosummana, võtmata arvesse rahavooge, mis on seotud ühes või mitmes likviidsete varade puhvris sisalduvate varade muutmisega likviidsuseks.
- Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad esimese lõigu punktides a–f osutatud sissetuleva rahavoo kirjed prognooside puhul jooksvalt ja juhul, kui rahavookirjed oluliselt muutuvad, prognooside puhul stressiolukorras.
9. Teave väljaminevate rahavoogude prognooside tulemuste kohta sisaldab kõigi väljaminevate rahavoogude kogusummat, kusjuures eraldi loetletakse järgmiste kirjete tulemused:
 - (a) nõuded ja muu tehniline väljavool, välja arvatud tagasiostud;

- (b) tagasiostud;
- (c) kulud, välja arvatud preemiad ja muud muutuvtasud;
- (d) edasikindlustusest tulenev raha väljavool;
- (e) grupisisestest tehingutest tulenev raha väljavool;
- (f) varade ost;
- (g) võimendustagatise ja lisatagatise nõuded;
- (h) dividendide väljamaksed aktsionäridele ning muud võlausaldajate allutatud nõuded;
- (i) muud maksed aktsionäridele ning muud võlausaldajate allutatud nõuded;
- (j) aktsiate tagasiostmine ja omavahendite kirjade tagasimaksmine või tagasivõtmine;
- (k) preemiad ja muud muutuvtasud.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad esimese lõigu punktides a–k osutatud väljamineva rahavoo kirjed prognooside puhul jooksvalt ja juhul, kui nende kirjade väärtus oluliselt muutub, prognooside puhul stressiolukorras.

10. Likviidsusriski juhtimise kavas näidatakse eraldi sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude netosaldo ning see sisaldab sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude neto- ja brutosaldo vahe jaotust, loetledes eraldi järgmiste kirjade prognooside tulemused, kui need on olulised:
 - (a) likviidsete varade müük;
 - (b) likviidsete varadega tagatud rahastus;
 - (c) likviidsete varade seadmine tagatiseks.

Artikkel 9

Teave likviidsete varade puhvrite ja muude likviidsusallikate kohta

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad likviidsusriski juhtimise kavas kvantitatiivse ja kvalitatiivse teabe kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsete varade puhvrite kohta, mis on loodud selleks, et katta sissetulevate rahavoogude puudujääki võrreldes väljaminevate rahavoogudega ajavahemike jooksul, mis vastavad artikli 8 lõikes 5 osutatud likviidsusvajaduste ajastusele.
2. Lõikes 1 osutatud kvantitatiivne teave sisaldab puhvrite jaotust likviidse vara liikide kaupa, hõlmates likviidsete varade kogusumma ja eraldi iga likviidse vara liigi kohta järgmist teavet:
 - (a) likviidsete varade turuväärtus rahavoogude prognooside alguskuupäeval;
 - (b) likviidsete varade suhtes kohaldatav väärtuskärbe;
 - (c) likviidsete varade väärtus pärast punktis b osutatud väärtuskärpe kohaldamist.
3. Lõike 2 punkti b kohaldamisel vastavad väärtuskärped väärtuse vähenemisele juhul, kui asjaomased varad muudetakse stressiolukorras likviidsuseks ajavahemikul, mis vastab artikli 8 lõikes 5 osutatud likviidsusvajaduste ajastusele; see hõlmab varade müügist tulenevaid võimalikke kulusid ja finantskahjusid.
4. Lõikes 1 osutatud kvalitatiivne teave sisaldab järgmiste hindamiste tulemusi:

- (a) kas varad on piisavalt usaldusväärsed, et katta likviidsuspuudujääk stressiolukorras ajavahemikul, mis vastab artikli 8 lõikes 5 osutatud likviidsusvajaduste ajastusele, võttes arvesse mis tahes koormatise, varade krediitkvaliteeti ja varade turustatavust;
- (b) kas kindlustus- või edasikindlustusandjal on tegevussuutlikkus muuta likviidsed varad likviidsuseks ajavahemike jooksul, mis vastavad artikli 8 lõikes 5 osutatud likviidsusvajaduste ajastusele;
- (c) kas vastaspooltega sõlmitud kokkulepped likviidsete varade likviidsuseks muutmiseks või muude likviidsusallikate pakkumiseks on jätkuvalt kättesaadavad isegi stressiolukorras, sealhulgas nende vastaspoolte identifitseerimisandmed.

Artikkel 10

Teave likviidsusriski näitajate kohta

1. Likviidsusriski juhtimise kava sisaldab kvantitatiivset ja kvalitatiivset teavet likviidsusriski näitajate kohta, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab võimaliku likviidsusstressi kindlakstegemiseks, jälgimiseks ja kõrvaldamiseks.
2. Likviidsusriski näitajad kajastavad kindlustus- või edasikindlustusandja eripära ja riskiprofiili ning sisaldavad näitajaid, mis:
 - (a) annavad märku sellest, kas likviidsusriski positsioonid jäävad kehtestatud riskitaluvuspiiridesse;
 - (b) võrdlevad likviidsusressursse ja -vajadusi tava- ja stressiolukorras ajavahemike jooksul, mis vastavad artikli 8 lõikes 5 osutatud likviidsusvajaduste ajastusele.
3. Lõikes 1 osutatud kvalitatiivne teave kirjeldab ja selgitab seda, miks kindlustus- või edasikindlustusandja kasutatavad likviidsusriski näitajad sobivad võimaliku likviidsusstressi kindlakstegemiseks, jälgimiseks ja kõrvaldamiseks.

Artikkel 11

Likviidsusriski juhtimise kava ajakohastamise sagedus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ajakohastavad likviidsusriski juhtimise kava vähemalt kord aastas. Samuti ajakohastavad nad viivitamata likviidsusriski juhtimise kava pärast iga olulist muutust kindlustus- või edasikindlustusandja likviidsusriski profiilis või iga olulist välissuundumust, mis mõjutab märkimisväärselt likviidsusriski juhtimise kava sisu asjakohasust.

Artikkel 12

Grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavade sisu ja ajakohastamise sagedus

1. Artikleid 5–11 kohaldatakse grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavade suhtes *mutatis mutandis*.
2. Osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantssvaldusettevõtjad lisavad grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavasse grupi tasandil nii jooksvalt kui ka stressiolukorras likviidsuse juhtimise ning likviidsusvajaduste kindlakstegemise ja käsitlemise mehhanismi kirjelduse, sealhulgas likviidsuse kättesaadavuse ja ülekantavuse kirjelduse ka grupi samaaegsete likviidsusvajaduste korral.

3. Grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavas esitatud teave kajastab kõiki kohaldatavate õigus- ja haldusnormide või järelevalvenõuete alusel kehtestatud ülekantavuse piiranguid.

Artikkel 13

Riskikontsentratsioon ja grupisisesed tehingud

1. Osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad kirjeldavad grupi tasandi likviidsusriski juhtimise kavas delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 376 lõikes 1 ja artikli 377 lõikes 1 osutatud oluliste riskikontsentratsioonide ja grupisestest tehingute mõju grupi likviidsuse juhtimisele, likviidsusvajadustele ja ressurssidele.

Osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad kirjeldavad seda mõju jooksvalt ja stressiolukorras, sealhulgas kõiki likviidsuse ülekantavuse piiranguid, mis võivad grupisestest tehingute kasutamist piirata või edasi lükata.
2. Osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad hindavad oma likviidsusriski juhtimise kavas grupisestest tehingutega seotud eelduste usutavust ja järjepidevust.

3. JAGU. JÕUSTUMINE

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 9.10.2026

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN